Scrisoarea lui Pavel către Galateni

1 Pavel, apostol — nu de la oameni, nici prin
oameni, ci prin Isus Hristos și prin Dumnezeu
Tatăl, care L-a înviat din morți—
2 și toți frații care sunt cu mine, către
adunările din Galatia:
3 Har și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la
Domnul nostru Isus Hristos,
4 care S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele
noastre, ca să ne izbăvească din veacul acesta
rău, după voia Dumnezeului și Tatălui nostru,
5 căruia I se cuvine slava în vecii vecilor. Amin.
6 Mă mir că părăsiți atât de repede pe Cel care
v-a chemat în harul lui Hristos pentru o altă
“veste bună”,
7 dar nu există o altă “veste bună”. Doar că
sunt unii care vă tulbură și vor să pervertească
Buna Vestire a lui Cristos.
8 Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar
propovădui o altă “veste bună” decât cea pe care
v-am propovăduit-o noi, să fie blestemat.
9 Așa cum am spus mai înainte, așa spun și
eu acum din nou: dacă cineva vă predică o altă
“veste bună” decât cea pe care ați primit-o, să fie
blestemat.
10 Căci caut eu acum favoarea oamenilor, sau
pe cea a lui Dumnezeu? Sau mă străduiesc eu
să fiu pe placul oamenilor? Căci, dacă aș mai
plăcea oamenilor, n-aș mai fi un slujitor al lui
Hristos.

11 Dar, fraților, vă spun, cu privire la vestea
cea bună, care a fost propovăduită de mine, că
nu este după om.
12 Căci nu am primit-o de la om și nici nu
am fost învățat, ci mi-a fost descoperită prin
revelația lui Isus Hristos.
13 Căci ați auzit despre felul în care am trăit în
trecut în religia iudaică, cum că, dincolo de orice
măsură, am persecutat Adunarea lui Dumnezeu
și am devastat-o.
14 Am înaintat în religia iudaică mai mult
decât mulți dintre compatrioții mei de vârsta
mea, fiind mai mult decât alții de vârsta mea,
fiind mai mult decât zelos pentru tradițiile
părinților mei.
15 Dar când a fost pe placul lui Dumnezeu, care
m-a despărțit din pântecele mamei mele și m-a
chemat prin harul său,
16 să-L descopere pe Fiul său în mine, ca
să-L propovăduiesc printre neamuri, nu m-am
sfătuit imediat cu carnea și sângele,
17 și nici nu m-am urcat la Ierusalim la cei
care erau apostoli înaintea mea, ci m-am dus în
Arabia. Apoi m-am întors la Damasc.
18 După trei ani, m-am suit la Ierusalim, ca să
vizitez pe Petru, și am stat cu el cincisprezece
zile.
19 Dar dintre ceilalți apostoli nu am văzut pe
nimeni, în afară de Iacov, fratele Domnului.
20 Acum, în legătură cu lucrurile pe care vi le
scriu, iată, înaintea lui Dumnezeu, nu mint.
21 Apoi am ajuns în ținuturile Siriei și ale
Ciliciei.

22 Eram încă necunoscut la față pentru
adunările din Iudeea care erau în Hristos,
23 dar ei auzeau doar: “Cel care ne persecuta
odinioară propovăduiește acum credința pe care
a încercat să o distrugă”.
24 Astfel, ei slăveau pe Dumnezeu în mine.

2

1 Apoi, după paisprezece ani, m-am suit din
nou la Ierusalim cu Barnaba și cu Tit, luând cu
mine.
2 M-am urcat prin revelație și le-am prezentat
Vestea cea Bună pe care o propovăduiesc printre
neamuri, dar în particular, în fața celor respec-
tați, de teamă să nu alerg, sau să nu fi alergat, în
zadar.
3 Dar nici măcar Titus, care era cu mine, fiind
grec, nu a fost obligat să se circumcidă.
4 Acest lucru s-a întâmplat din cauza falșilor
frați aduși pe ascuns, care se furișau pentru a ne
spiona libertatea pe care o avem în Cristos Isus,
ca să ne aducă în robie,
5 cărora nu le-am dat loc în calea supunerii,
nici măcar pentru o oră, pentru ca adevărul
Bunei Vestiri să continue cu voi.
6 Dar din partea celor care aveau reputația de a
fi importanți — oricare ar fi fost ei, pentru mine
nu are nicio importanță; Dumnezeu nu arată
părtinire față de om — cei care, zic eu, erau
respectați nu mi-au împărtășit nimic,
7 ci dimpotrivă, când au văzut că mi s-a
încredințat Vestea cea Bună pentru cei netăiați

împrejur, la fel ca Petru cu Buna Vestire pentru
cei tăiați împrejur —
8 căci cel care a lucrat prin Petru în apostolatul
cu cei tăiați împrejur a lucrat prin mine și cu
neamurile —
9 și, când au înțeles harul care mi-a fost dat,
Iacov, Cefa și Ioan, cei care aveau reputația
de stâlpi, ne-au dat lui Barnaba și mie mâna
dreaptă a părtășiei, ca noi să mergem la nea-
muri, iar ei la tăierea împrejur.
10 Ne-au cerut doar să ne aducem aminte de cei
săraci — lucru pe care și eu eram foarte zelos să
îl fac.

11 Dar când a venit Petru la Antiohia, m-am
împotrivit în fața lui, pentru că era condamnat.
12 Căci, înainte de a veni niște oameni de la
Iacov, el mânca cu neamurile. Dar când au venit
ei, el s-a retras și s-a separat, temându-se de cei
care erau din circumcizie.
13 Și ceilalți iudei i s-au alăturat în ipocrizia lui,
așa că și Barnaba s-a lăsat dus de nas de ipocrizia
lor.
14 Când am văzut că nu umblau drept, potrivit
adevărului Bunei Vestiri, i-am spus lui Petru, în
fața tuturor: “Dacă tu, care ești iudeu, trăiești
ca neamurile și nu ca iudeii, de ce îi obligi pe
neamuri să trăiască ca iudeii?

15 “Noi, iudei din fire și nu păcătoși din
neamuri,
16 dar știind că omul nu este îndreptățit prin
faptele Legii, ci prin credința în Isus Hristos,
am crezut în Isus Hristos, ca să fim îndreptățiți
prin credința în Hristos și nu prin faptele Legii,

pentru că nici o făptură nu va fi îndreptățită
prin faptele Legii.
17 Dar dacă, în timp ce căutam să fim
îndreptățiți în Hristos, am fost și noi înșine găsiți
păcătoși, este Hristos un rob al păcatului? Cu
siguranță că nu!
18 Căci dacă zidesc din nou lucrurile pe care
le-am distrus, mă dovedesc pe mine însumi un
călcător de lege.
19 Căci eu, prin lege, am murit pentru lege, ca
să trăiesc pentru Dumnezeu.
20 Am fost răstignit împreună cu Hristos și nu
mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Viața
pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc prin
credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și
S-a dat pe Sine însuși pentru mine.
21 Eu nu resping harul lui Dumnezeu. Căci
dacă neprihănirea este prin lege, atunci Hristos
a murit degeaba!”

3

1 Galateni nebuni, cine v-a vrăjit să nu ascultați
de adevăr, în fața ochilor cărora Iisus Hristos a
fost înfățișat în văzul vostru ca fiind răstignit?
2 Vreau doar să aflu de la voi următorul lucru:
Ați primit Duhul Sfânt prin faptele Legii sau prin
auzirea credinței?
3 Sunteți oare atât de nebuni? După ce ați
început în Duhul, acum ați terminat în carne?
4 Ați suferit atâtea lucruri în zadar, dacă într-
adevăr este în zadar?

5 Așadar, cel care vă dă Duhul și face minuni
printre voi, o face prin faptele legii sau prin
auzirea credinței?
6 Tot așa, Avraam "a crezut pe Dumnezeu și i
s-a socotit ca neprihănire."
7 Să știți, așadar, că cei care sunt din credință
sunt copii ai lui Avraam.
8 Scriptura, prevăzând că Dumnezeu va jus-
tifica neamurile prin credință, i-a vestit mai
dinainte lui Avraam Buna Vestire, spunând: "În
tine vor fi binecuvântate toate neamurile".
9 Așadar, cei care sunt de credință sunt
binecuvântați cu credinciosul Avraam.

10 Căci toți cei ce sunt din faptele Legii sunt sub
blestem. Căci este scris: "Blestemat este oricine
nu stăruie în toate lucrurile care sunt scrise în
cartea Legii, ca să le facă."
11 Or, este evident că nimeni nu este
îndreptățit prin Lege înaintea lui Dumnezeu,
căci: "Cel neprihănit va trăi prin credință".
12 Legea nu este din credință, ci: "Omul care
le face va trăi prin ele".

13 Hristos ne-a răscumpărat din blestemul
Legii, făcându-se blestem pentru noi. Căci este
scris: "Blestemat este oricine este atârnat pe un
lemn",
14 pentru ca binecuvântarea lui Avraam să
vină peste neamuri prin Hristos Isus, pentru ca
noi să primim prin credință făgăduința Duhului
Sfânt.

15 Fraților, dacă este vorba de un legământ
omenesc, chiar dacă este doar un legământ

omenesc, atunci când este confirmat, nimeni nu-
l anulează și nimeni nu-i adaugă nimic.
16 Or, promisiunile au fost făcute lui Avraam și
urmașilor lui. El nu spune: “Pentru urmași”, ca
pentru mulți, ci ca pentru unul singur: “Pentru
urmașii tăi”, care este Cristos.
17 Și acum spun următoarele: Un legământ
confirmat dinainte de Dumnezeu în Cristos,
legea, care a venit patru sute treizeci de ani
mai târziu, nu anulează, astfel încât să facă
promisiunea fără efect.
18 Căci, dacă moștenirea vine din lege, nu mai
este o promisiune, ci Dumnezeu a acordat-o lui
Avraam prin promisiune.
19 Atunci de ce este legea? Ea a fost adăugată
din cauza fărădelegilor, până la venirea ur-
mașului căruia i-a fost făcută făgăduința. Ea
a fost rânduită prin îngeri, prin mâna unui
mijlocitor.
20 Or, un mijlocitor nu este între unul și altul,
ci Dumnezeu este unul.
21 Este deci Legea împotriva făgăduințelor lui
Dumnezeu? Cu siguranță că nu! Căci, dacă ar
fi fost dată o lege care să dea viață, mai mult ca
sigur că neprihănirea ar fi fost din lege.
22 Dar Scriptura a întemnițat toate lucrurile
sub păcat, pentru ca făgăduința, prin credința
în Isus Hristos, să fie dată celor care cred.
23 Dar, înainte de a veni credința, noi eram
ținuți în temniță sub Lege, închiși pentru cred-
ința care avea să fie descoperită mai târziu.
24 astfel încât Legea a devenit tutorele nos-
tru pentru a ne aduce la Hristos, ca să fim

îndreptățiți prin credință.
25 Dar acum, că a venit credința, nu mai
suntem sub tutore.
26 Căci voi toți sunteți copii ai lui Dumnezeu,
prin credința în Hristos Isus.
27 Căci toți cei care ați fost botezați în Hristos
v-ați îmbrăcat în Hristos.
28 Nu mai este nici iudeu, nici grec, nu mai este
nici sclav, nici om liber, nu mai este nici bărbat,
nici femeie, căci toți sunteți una în Hristos Isus.
29 Dacă sunteți ai lui Hristos, atunci sun-
teți urmașii lui Avraam și moștenitori după
făgăduință.

4

1 Dar eu zic că, atâta timp cât moștenitorul
este copil, el nu se deosebește de un rob, deși
este stăpânul tuturor,
2 ci este sub păzitori și administratori până în
ziua hotărâtă de tată.
3 Așa și noi, când eram copii, eram ținuți în
robie sub principiile elementare ale lumii.
4 Dar, când a venit plinirea timpului, Dum-
nezeu a trimis pe Fiul său, născut din femeie,
născut sub lege,
5 ca să răscumpere pe cei care erau sub lege,
pentru ca noi să primim adopția ca copii.
6 Și pentru că sunteți copii, Dumnezeu a trimis
în inimile voastre Duhul Fiului său, care strigă:
“Abba, Tată!”
7 Deci nu mai sunteți robi, ci fii; și dacă sunteți
fii, sunteți moștenitori ai lui Dumnezeu prin
Hristos.

8 În vremea aceea însă, neștiind pe Dumnezeu,
erați robi celor ce nu sunt dumnezei din fire.
9 Dar acum, când ați ajuns să-L cunoașteți pe
Dumnezeu, sau mai degrabă să fiți cunoscuți
de Dumnezeu, de ce vă întoarceți din nou
la principiile elementare slabe și mizerabile,
cărora doriți să fiți din nou robiți?
10 Voi observați zilele, lunile, anotimpurile și
anii.
11 Mi-e teamă pentru voi, că mi-aș fi irosit
munca pentru voi.

12 Vă rog, fraților, să deveniți ca mine, căci și
eu am devenit ca voi. Nu mi-ați făcut niciun rău,
13 dar știți că, din cauza slăbiciunii cărnii, v-
am propovăduit prima dată Vestea cea Bună.
14 Ceea ce a fost o ispită pentru voi în carnea
mea, voi nu ați disprețuit și nici nu ați respins-o,
ci m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu,
ca pe Cristos Isus.

15 Care a fost binecuvântarea de care v-ați
bucurat? Căci vă mărturisesc că, dacă ar fi fost
posibil, v-ați fi scos ochii și mi i-ați fi dat mie.
16 Așadar, v-am devenit dușman spunându-vă
adevărul?
17 Ei te caută cu zel, fără nici o bună intenție.
Nu, ei doresc să vă înstrăineze, pentru ca voi să
îi căutați pe ei.
18 Dar este întotdeauna bine să fii zelos pentru
o cauză bună, și nu numai atunci când sunt de
față cu voi.

19 Copilașii mei, pentru care sunt iarăși în
chinuri până ce Hristos se va forma în voi,

20 dar aș vrea să fiu de față cu voi acum și să-mi
schimb tonul, pentru că sunt tulburat de voi.

21 Spuneți-mi, voi, care vreți să fiți sub Lege,
nu ascultați voi de Lege?
22 Căci este scris că Avraam a avut doi fii, unul
de la slugă și unul de la o femeie liberă.
23 Totuși, fiul din slugă s-a născut după
trup, dar fiul din femeia liberă s-a născut prin
făgăduință.
24 Aceste lucruri conțin o alegorie, căci este
vorba de două legăminte. Unul este cel de pe
muntele Sinai, care naște copii în robie, care este
Agar.
25 Căci această Agar este Muntele Sinai din
Arabia și răspunde Ierusalimului care există
acum, căci ea este în robie cu copiii ei.
26 Dar Ierusalimul de sus este liber, care este
mama noastră a tuturor.
27 Căci este scris:,
“Bucurați-vă, sterpe care nu nașteți.
Izbucniți și strigați, voi care nu vă chinuiți.
Căci femeile pustii au mai mulți copii decât
cea care are un soț.”

28 Și noi, fraților, ca și Isaac, suntem copii ai
făgăduinței.
29 Dar, după cum atunci, cel născut după trup
a prigonit pe cel născut după Duh, tot așa este și
acum.
30 Totuși, ce spune Scriptura? “Aruncă afară pe
slugă și pe fiul ei, căci fiul slugii nu va moșteni
împreună cu fiul femeii libere.”
31 Așadar, fraților, noi nu suntem copiii unei
roabe, ci ai femeii libere.

5

1 Rămâneți deci tari în libertatea cu care
Hristos ne-a făcut liberi și nu vă lăsați din nou
prinși în jugul robiei.
2 Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă veți primi
tăierea împrejur, Hristos nu vă va folosi la
nimic.
3 Da, mărturisesc din nou oricărui om
care primește circumcizia că este dator să
împlinească toată Legea.
4 Voi sunteți înstrăinați de Hristos, voi care
vreți să fiți îndreptățiți prin lege. V-ați
îndepărtat de har.
5 Căci noi, prin Duhul, prin credință, așteptăm
speranța dreptății.
6 Căci, în Hristos Isus, nici circumcizia, nici
necircumcizia nu valorează nimic, ci credința
care lucrează prin iubire.
7 Ai alergat bine! Cine te-a împiedicat să nu
asculți de adevăr?
8 Această convingere nu vine de la cel care vă
cheamă.
9 Un pic de drojdie crește prin toată făina.
10 Am încredere față de voi în Domnul că nu
veți gândi altfel. Dar cel care vă tulbură va
suporta judecata lui, oricine ar fi el.
11 Dar eu, fraților, dacă mai propovăduiesc
circumcizia, de ce sunt încă prigonit? Atunci
piatra de poticnire a crucii a fost înlăturată.
12 Aș vrea ca cei care vă tulbură să se taie pe
ei înșiși.
13 Căci voi, fraților, ați fost chemați pentru
libertate. Numai să nu vă folosiți libertatea ca pe

un prilej pentru carne, ci, prin iubire, fiți slujitori
unii altora.
14 Căci toată Legea se împlinește într-un sin-
gur cuvânt: acesta: “Să iubești pe aproapele tău
ca pe tine însuți”.
15 Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe
alții, aveți grijă să nu vă mâncați unii pe alții.

16 Dar eu vă spun: umblați după Duhul, și nu
veți împlini poftele cărnii.
17 Căci carnea poftește împotriva Duhu-
lui, și Duhul împotriva cărnii; și acestea se
împotrivesc una alteia, ca să nu faceți ceea ce
doriți.
18 Dar dacă sunteți călăuziți de Duhul, nu
sunteți sub lege.
19 Or, faptele cărnii sunt evidente, și anume:
adulterul, imoralitatea sexuală, necurăția, pofta,
20 idolatria, vrăjitoria, ura, certurile, geloziile,
accesele de mânie, rivalitățile, diviziunile, erezi-
ile,
21 invidia, crimele, bețiile, orgoliile și alte
lucruri de acest fel; despre care vă previn, după
cum v-am prevenit și eu, că cei care practică
astfel de lucruri nu vor moșteni Împărăția lui
Dumnezeu.

22 Dar roada Duhului este dragostea, bucuria,
pacea, răbdarea, bunătatea, bunătatea, cred-
ința,
23 blândețea și stăpânirea de sine. Împotriva
acestor lucruri nu există lege.
24 Cei care sunt ai lui Hristos au răstignit
carnea cu patimile și poftele ei.

25 Dacă trăim prin Duhul, să umblăm și noi
prin Duhul.
26 Să nu ne îngâmfăm, să nu ne provocăm unii
pe alții și să nu ne invidiem unii pe alții.

6

1 Fraților, chiar dacă un om este prins în vreo
greșeală, voi, care sunteți duhovnicești, trebuie
să-l restaurați pe acesta în duhul blândeții,
privind la voi înșivă, ca să nu fiți și voi ispitiți.
2 Purtați-vă sarcinile unii altora și împliniți
astfel legea lui Hristos.
3 Căci, dacă cineva se crede ceva, când nu este
nimic, se înșală pe sine însuși.
4 Ci fiecare să-și examineze propria lucrare și
atunci va avea motiv să se laude în sine însuși,
și nu în altcineva.
5 Căci fiecare își va purta propria povară.
6 Dar cel care este învățat în Cuvânt să aibă
parte de toate bunătățile cu cel care învață.
7 Nu vă lăsați înșelați. Dumnezeu nu se lasă
batjocorit, căci tot ce seamănă un om, aceea va
și secera.
8 Căci cine seamănă pentru carnea sa, din
carne va secera corupție. Dar cel care seamănă
pentru Duhul va secera din Duhul viața veșnică.
9 Să nu ne obosim în a face binele, căci vom
secera la timpul potrivit dacă nu ne dăm bătuți.
10 Așadar, după cum avem ocazia, să facem ce
este bine față de toți oamenii, și mai ales față de
cei din familia credinței.
11 Vedeți cu ce litere mari vă scriu cu mâna
mea.

12 Toți cei care vor să facă o impresie bună în
trup vă silesc să vă tăiați împrejur, ca să nu fie
persecutați pentru crucea lui Hristos.
13 Căci nici măcar cei care primesc circumcizia
nu respectă ei înșiși Legea, ci doresc să vă facă
pe voi să fiți circumciși, ca să se poată lăuda în
carnea voastră.
14 Dar departe de mine gândul de a mă lăuda
decât în crucea Domnului nostru Isus Hristos,
prin care lumea a fost răstignită față de mine,
iar eu față de lume.
15 Căci, în Hristos Isus, nici circumcizia, nici
necircumcizia nu mai sunt nimic, ci o creație
nouă.
16 Toți cei care umblă după această regulă,
pacea și îndurarea să fie cu ei și cu Israelul lui
Dumnezeu.
17 De acum înainte, nimeni să nu-mi facă nici
un fel de necaz, pentru că port pe trup semnele
Domnului Isus.
18 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu
duhul vostru, fraților. Amin.

Liber Sfanta Biblie
The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Free Holy Bible translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare. Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronlsb@eBible.org.

2024-07-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 1 Oct 2024
34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a